

der jo ikke længere. Så må man da være ærlig og sige, at det er da helt tilsigtet, ja, præcis, og operationen lykkedes. Så det er det ene.

Det andet er, at vi jo er i den paradoksale situation, at det nærmest er Dansk Folkeparti, vi står og forhandler med i forhold til nogle ændringer, og det viser altså noget om forholdene i det danske Folketing, i hvert fald omkring udlændingeloven. Men jeg hørte det næsten, som om hr. Peter Skaarup sagde, at hvis min datter f.eks. valgte at tage på udviklingsophold til Indien eller til Pakistan og mødte en eller anden ung fyr dér, som hun faldt for, ville det ikke være et problem, fordi hun var velintegreret og kunne passe sig selv og økonomien var i orden. Så kunne hun godt få familiesammenføring til Danmark eller slå sig ned i Danmark med sin ægtefælle.

Er det korrekt? Er det den tolkningsmåde, der ligger i forhold til det skøn?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvad har det med denne her debat at gøre, at 26 irakere stille og roligt og fredeligt har sat sig ind i et åbent rum i en dansk kirke? Ikke en flyvende fis, ikke en flyvende fis. Det har det ikke.

Derfor må man jo stille spørgsmålet: Hvorfor bliver det så bragt op i diskussionen? Hvorfor bragte Dansk Folkeparti det op i diskussionen? Hvorfor valgte Dansk Folkeparti som argument for denne lovgivning at bruge lige præcis dét i diskussionen? Det er sådan set interessant, men hr. Skaarup får jo mulighed for at forklare, hvorfor Dansk Folkeparti gjorde det.

Når det så oven i købet viser sig, at der ikke er tale om en besættelse, må vi andre have lov at gøre opmærksom på det. Det, at der sidder en person hernede på Christiansborg Slotsplads og sultestrejker og oven i købet har et skilt, hvorpå der står, at hun sultestrejker, er altså ikke et udtryk for, at hun har besat Christiansborg Slotsplads, lige så lidt som det er et udtryk for, at man har besat nogen kirke, at man med præstens tilladelse har sat sig ind i en kirke og sidder der indtil videre. Det kan være, det bliver en besættelse, så tager vi diskussionen til den tid, men det er det ikke i dag.

Derfor er jeg sådan set enig med hr. Skaarup: Det har intet med denne her debat at gøre, og derfor synes jeg også, Dansk Folkeparti skulle holde det ude af denne her debat.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg er nødt til at sige, at der blev anvendt et ikkeparlamentarisk udtryk, som ganske vist er et folkeligt dansk udtryk. Men det bliver ikke bedre af, at taleren gentog det. Og det, der er kritiseret, er ikke, at man skifter ordet flyvende ud med hujende; det er ikke det, der er kritiseret.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det var vist meget godt med en præcisering. Der er stadig et par spørgsmål om det retskrav, og jeg tror ikke, vi kommer det meget nærmere.

Der er bare det at sige til det, at vi ønsker et indgreb over for de udlændinge, der bliver ved med at hente deres ægtefælle i det land, de oprindeligt kom fra. Der er et mønster her, Socialdemokratiets tidligere minister fru Karen Jespersen har nævnt det mange gange, og der er skrevet bøger om det. Jeg tror, alle er bekendt med, at det er et kæmpeproblem for integrationen, at folk bliver ved med at hente deres ægtefæller i det land, de oprindeligt kom fra.

Med det antal personer fra de lande, jeg tænker på, der har fået dansk indfødsret, er det også blevet et problem med danske statsborgere, der henter deres ægtefælle i deres oprindelige hjemland. Jeg tror ikke, vi kommer det meget nærmere.

Jeg vil sige til hr. Søren Søndergaard, at hvis hr. Søren Søndergaard læser, hvordan det beskrives på Ritzaus Bureau, hvad der er sket med de 26 irakere, siger domprovsten i telegrammet her fra i dag, at de pågældende nu agter at blive i kirkerummet og intet indtage, før de danske myndigheder tager sagen op. Starten på det her er altså nøjagtig lig med starten på besættelsen af Blågårds Kirke i sin tid, hvor palæstinensere besatte den pågældende kirke i lang tid, og det endte med, at et blødsødent flertal her i Folketinget vedtog en særlov, der betød, at de pågældende fik lov til at blive i Danmark, selv om nogle af dem eventuelt stod til udvisning eller udsendelse.

Som led i den debat, Folketinget i dag har om udlændingelovgivningen, føler vi en forpligtelse til at sige, at sådanne situationer skal vi ikke ud i igen. Jeg tror faktisk, at mange folketingsmedlemmer fra alle partier, der normalt argumenterer mod særlove, er enige i, at det var et problem, og at det vil blive et problem igen, hvis vi giver los.